

Με ἀφορμὴ τὴν ἀνακοίνωση τοῦ Σεβ. Καλαβρυτῶν κ. Ἀμβροσίου
μὲ τίτλο «Ὀλομέτωπη ἐπίθεση»

κ. Διευθυντά,

διαβάζοντας σήμερα τὸ τεῦχος ὑπ' ἀρ. 1642 τῆς ἐφημερίδος σας (12/5/2006), εἶδα ὡς κεντρικὸ ἄρθρο τὸ: «Κινδυνεύουν ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Ὁρθοδοξία μας, «Ἕλληνες, καιρὸς νὰ ξυπνήσουμε ἀπὸ τὸν λήθαργο»», τὸ ὁποῖο εἶναι οὐσιαστικὰ ἡ ἀνακοίνωση τοῦ Σεβασμιωτάτου ποὺ ἀναφέρθηκα στὸν τίτλο αὐτῆς τῆς ἐπιστολῆς.

Ἄρχισα νὰ διαβάζω μετὰ χαρᾶς τὴν ἀνακοίνωση τοῦ Σεβασμιωτάτου, ἀλλὰ εὐθύς ἢ χαρὰ μεταβλήθηκε σὲ ἀπογοήτευση. Ὁ λόγος, ὅτι ὁ Σεβασμιώτατος ἔμεινε ἐν πολλοῖς στὴν κοσμικὴ πλευρὰ τοῦ θέματος. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν εἶναι γιὰ ὅλα ὑπεύθυνοι οἱ «ἀπ' ἔξω» (αὐτοὶ τὴν δουλειά τους κάνουν), ἀλλὰ περισσότερο ὑπεύθυνοι εἶναι οἱ «ἀπὸ μέσα», θὰ ἤθελα λοιπὸν, νὰ «προσθέσω» στὰ ὅσα ἀναφέρθηκαν στὴν ἐν λόγω ἀνακοίνωση καὶ τὴν πνευματικὴ πλευρά. Ἀπὸ τί λοιπὸν ἐπιπλέον κινδυνεύει «**νὰ ξεθεμελιωθεῖ ἡ Ὁρθοδοξία μας**» καὶ κατ' ἐπέκταση ὁ Ἑλληνισμὸς μας;

α'. Ἀπὸ τὴν παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ: αὐτὴ καὶ ἂν εἶναι ὀλομέτωπη ἐπίθεση. Παραπέμπω στὸ διορθόδοξο Θεολογικὸ Συνέδριο «Οἰκουμενισμὸς» (Θεσσαλονίκη, Σεπτ. 2004)¹. Θὰ ἤθελα -ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ- πάλι νὰ παρακαλέσω τὴν σεπτὴ Ἱεραρχία μας, νὰ μᾶς βγάλουν ἐπιτέλους ἀπὸ τὴν συναγωγὴ τοῦ ΠΣΕ, αὐτὴν τὴν ὄντως συναγωγὴ τοῦ Σατανᾶ. «Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς, δυστυχῶς, μένει ἀπληροφόρητος», λέει ὁ Σεβασμιώτατος². Ὄντως. Ἄς βοηθήσουν ὅμως στὴν πληροφόρηση καὶ οἱ ἅγιοι ἀρχιερεῖς «ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων», μὲ τὸ νὰ ἐνημερώνουν τὸν λαὸ ἐγκαίρως γιὰ τὰ ὅποια «μυστικά» ἀνοίγματα μὲ τοὺς αἰρετικοὺς (Πάπα, ΠΣΕ Ἀθηνῶν, συμπροσευχὲς μετὰ αἰρετικῶν, κτλ.), καὶ ὄχι νὰ τὰ μαθαίνουμε «κατόπιν ἐορτῆς».

β'. Ἀπὸ τὴν ἐκκοσμίκευση τοῦ κλήρου: κληρικοὶ μακρὰν τῆς πνευματικῆς (ἐν Χριστῷ) ζωῆς, **μὲ κοσμικὸ σχῆμα καὶ φρόνημα**, ποὺ τελοῦν ἀκολουθίες μίᾳ στὶς τόσες, καὶ ὅταν τὶς τελοῦν, ἀρχίζουν στὶς 7 (στὶς 9 στὸ ἐξωτερικὸ) καὶ ἀγγώνουν τὸν Ἱεροψάλτη εἴτε νὰ βγάλει τὸν Ὁρθρο σὲ μιὰμιση (μῖα) ὥρα καὶ τὴν Θεία Λειτουργία σὲ μῖα, εἴτε νὰ μὴν ἀρχίσει ἡ Θεία Λειτουργία ὅταν τελειώσει ὁ Ὁρθρος, ἀλλὰ ὁ Ὁρθρος νὰ «τελειώσει» (σημ. κοπεῖ) ὅταν ἀρχίσει ἡ Θεία Λειτουργία³. Κληρικοὶ ποὺ ὅταν τὸ κήρυμά τους δὲν εἶναι «περὶ ἀνέμων καὶ ὑδάτων», γέμει «φιλολογικῆς θεολογίας» (σημ. θεολογία τῆς καρτέκλας ἢ τοῦ γραφείου καὶ ὄχι τῆς ἄσκησης καὶ πνευματικῆς ζωῆς). Κληρικοὶ

¹ Ἐναλλακτικὰ, παραπέμπω στὸ <http://www.analogion.net/Oikoumenismos/>.

² Ἄς ὑπενθυμίσω καὶ τὴν προτροπὴ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου πρὸς τὰ «κανάλια»: «Νὰ μὴ δεῖξετε τὶς διαμαρτυρίες γιὰ τὸν Πάπα», Ἐλευθεροτυπία, 22/3/2001.

³ Ἐδῶ χρειάζεται καρφίτσωμα στὰ γραφεῖα τῶν ἐφημερίων, ἀλλὰ καὶ στὶς πόρτες τῶν ἱερῶν ναῶν, τῶν κεφαλαίων τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου: «Ὅτι οἱ ἱερεῖς καὶ λαϊκοὶ δὲν πρέπει νὰ βιάζονται πότε νὰ ἔβγουν ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν» καὶ «Πόσα τὰ αἶτια τῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνυπομονησίας», http://www.analogion.net/Ekklhsia_kai_Atajja/.

ποὺ νοιάζονται γιὰ ὅτιδήποτε ἄλλο (π.χ. αἰρετικούς, προτεσταντοποίηση τῆς Θείας Λατρείας), παρὰ γιὰ τὰ ἀπολωλὸτα πρόβατα (Ὁρθόδοξους ἔχοντας ἄγνοια τῆς Χριστιανικῆς ζωῆς). Κληρικοί, «ἀκροαταὶ λόγου καὶ μὴ ποιηταί».

γ'. Ἀκατήχητος λαός: Οἱ παπποῦδες καὶ οἱ γιαγιάδες κατηχοῦσαν τὰ παιδιά τους κάθε βράδυ στὴν Ὁρθοδοξία, τοὺς μάθαιναν τροπάρια, βίους ἁγίων... τὰ σήκωναν πρωί-πρωὶ («ὄρθρου βαθέος») νὰ πάνε μαζί τους ἐκκλησία χρησιμοποιώντας φράσεις ὅπως «παῖδας εὐαγεῖς' σηκωθείτε!» Ποιοὶ γονεῖς τὴν σήμερον ἀνατρέφουν Ὁρθόδοξα τὰ παιδιά τους; Ἄς ποῦμε δὲν τὸ ξέρουν ὅτι αὐτὸ εἶναι τὸ χρέος τους λόγω τοῦ «πνεύματος» τῆς σημερινῆς ἐποχῆς. Ποὺ εἶναι οἱ Κληρικοὶ νὰ τοὺς τὸ γνωρίσουν; Μὰ δὲν ἔρχονται ἐκκλησία, ποὺ νὰ τοὺς βροῦμε νὰ τοὺς τὸ γνωρίσουμε, θὰ μᾶς ποῦν οἱ ἐν λόγω Κληρικοί. Νὰ τοὺς τὸ γνωρίσετε ὅταν ἔρχονται νὰ παντρευτοῦν, ὅταν ἔρχονται νὰ βαπτίσουν τὰ παιδιά τους (ποὺ καταντήσατε τὶς ἀκολουθίες κοσμικῆς δεξιῶσεως).

Αὐτὰ ἐν συντομίᾳ.

Μετὰ τιμῆς,

Παναγιώτης Δ. Παπαδημητρίου